

ผลของ 1-MCP ต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของชมพูพันธุ์ทับทิมจันทร์

Effect of 1-MCP on Quality Changes of Rose Apple (*Syzygium agueum* Alston) CV. Thabthim-Janอุษณา ไตรนอก¹ มาระตรี เปลี่ยนศิริชัย¹ และ David W. Turner²
Usana Trainoak¹, Maratree Plainsirichai¹ and David W. Turner²

Abstract

Rose apple (*Syzygium agueum* Alston) cv. Thabthim-Jan is an economic fruit of Thailand. It generates large income for producers. The fruit has a red shiny peel, is sweet to taste (total soluble solid is 9-14 brix s), and it is large and expensive. However, rose apple fruit has a fragile peel structure, loses water and deteriorates very rapidly because of a high respiration and production of high amount of ethylene. We studied effect of 1-methylcyclopropene (1-MCP), an inhibitor of ethylene action, on quality changes of rose apple cv. Thabthim-Jan. We fumigated the fruit with 1,000 n/l 1-MCP for 0, 6, 12, 18, or 24 hours before storage at 15°C and 85% relative humidity. 1-MCP at the rate of 1,000 n/l for 12 hours reduced weight loss after 12 days of storage from 13.5% in control fruit to 5.2% in treated fruit. Similarly, the amount of disease was reduced from 89% in control fruit to 39% in treated fruit. As ethylene stimulated respiration and ripening, reduction amount of ethylene was, therefore, resulting in less weight loss and disease incidence.

Key words Rose apple, 1-MCP, Ethylene

บทคัดย่อ

ชมพูพันธุ์ทับทิมจันทร์เป็นชมพูพันธุ์เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยและสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรเป็นอย่างมาก ผลมีสีแดงมีรสชาติหวาน ตั้งแต่ 9-14 องศาบริกซ์ ผลมีขนาดใหญ่ และราคาแพง อย่างไรก็ตาม ชมพูเป็นผลไม้ที่มีโครงสร้างของเปลือกที่บอบบาง สูญเสียน้ำ และเสื่อมสภาพอย่างรวดเร็ว โดยสาเหตุที่สำคัญ เกิดจากการหายใจ และการผลิตแก๊สเอทิลีน งานวิจัยนี้ได้ศึกษาผลของ 1-MCP ต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของชมพูพันธุ์ทับทิมจันทร์ ทำการรมผลด้วย 1-MCP ที่ความเข้มข้น 1,000 n/l เป็นเวลา 0 6 12 18 และ 24 ชม. ก่อนการเก็บรักษา ณ อุณหภูมิ 15°C ความชื้นสัมพัทธ์ 85% พบว่าในวันที่ 12 ของการเก็บรักษา ชมพูที่ได้รับ 1-MCP ความเข้มข้น 1,000 n/l เป็นเวลา 12 ชม. มีการสูญเสียน้ำหนักสดน้อยที่สุด (5.02%) อย่างแตกต่างทางสถิติกับชมพูที่ไม่ได้รับ 1-MCP ที่มีการสูญเสียน้ำหนักสดมากที่สุด (13.49%) ส่วนการเกิดโรค พบว่าชมพูที่ได้รับ 1-MCP ความเข้มข้น 1,000 n/l เป็นเวลา 12 ชม. มีการเกิดโรคน้อยที่สุด (38.57%) อย่างแตกต่างทางสถิติกับชมพูที่ไม่ได้รับ 1-MCP ที่มีการเกิดโรคมากที่สุด (89.29%) ดังนั้นสรุปได้ว่า 1-MCP สามารถชะลอการเปลี่ยนแปลงคุณภาพในด้าน การสูญเสียน้ำหนัก และเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคได้

คำสำคัญ ชมพู 1-MCP เอทิลีน

คำนำ

ชมพู (*Syzygium agueum* Alston) อยู่ในวงศ์ Myrtaceae มีถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปเอเชีย เป็นไม้ผลที่เจริญเติบโตให้ผลผลิตเร็ว (ทองดี, 2541) และขยายพันธุ์ได้ง่าย พันธุ์ที่นิยมปลูกได้แก่ พันธุ์ทับทิมจันทร์ เพชรสุวรรณ เพชรสายรุ้ง เพชรน้ำผึ้ง และทูลเกล้า โดยทับทิมจันทร์เป็นชมพูพันธุ์เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย มีพื้นที่เพาะปลูกมากบริเวณจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรเป็นอย่างมาก เป็นชมพูที่มีคุณภาพดี ผิวผลมันเป็นประกาย สีแดงเข้ม มีรสชาติหวานตั้งแต่ 9-14 องศาบริกซ์ ผลมีขนาดใหญ่และราคาแพง อย่างไรก็ตามชมพูเป็นผลไม้ที่มีโครงสร้างของเปลือกที่บอบบาง เกิดบาดแผลง่าย ผลเสื่อมสภาพอย่างรวดเร็ว (จรงค์ศักดิ์, 2540) ผลนิ่ม เหี่ยว และมีการหลุดร่วงของขั้วผล (ทีมงานเฉพาะกิจ, 2540) โดยสาเหตุที่สำคัญเกิดจากการหายใจ และการผลิตแก๊สเอทิลีน เอทิลีนกระตุ้นการทำงานของเซลล์ลูเลส (cellulase) ที่ทำหน้าที่ย่อยผนังเซลล์ทำให้เนื้อเยื่ออ่อนตัวจึงทำให้ผลไม้เสื่อมสภาพอย่างรวดเร็ว (दनัย, 2540) ดังนั้นหากสามารถยับยั้งการสร้างเอทิลีนให้ต่ำลง จะช่วยให้ชมพูมีอายุการเก็บรักษานานขึ้น การลดปริมาณเอทิลีนทำได้โดยการลดอัตราการหายใจของผลด้วย

¹ สาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช ภาควิชาเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาสารคาม 44000

¹ Division of Plant Production Technology, Department of Agricultural Technology, Faculty of Technology, Mahasarakham University, Mahasarakham 44000

² Plant Biology, Faculty of Natural and Agricultural Sciences, The University of Western Australia, Crawley, WA 6009, Australia

การลดปริมาณออกซิเจนให้ต่ำลงและการเพิ่มปริมาณของคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งสามารถทำได้โดยการใช้ฟิล์มพลาสติกห่อหุ้ม และการใช้สารยับยั้งการทำงานของเอทิลีน ได้แก่ 2,5-norbornadiene และ 1-methylcyclopropene (1-MCP) (Sisler et al, 1985)

1-MCP มีชื่อทางการค้าว่า Ethyl Bloc[®] มีลักษณะเป็นผงสีขาว ออกฤทธิ์ในรูปของก๊าซ โดยการแย่งพื้นที่ในการจับกับตัวรับเอทิลีน (ethylene receptor) ทำให้เอทิลีนไม่สามารถทำงานได้ (จริงแท้ และ จารุวัฒน์, 2547) 1-MCP ไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม จึงได้รับการรับรองจากองค์การอาหารและยา (FDA) ให้สามารถนำ 1-MCP มาใช้กับผลผลิตทางการเกษตรได้ (จริงแท้ และ จารุวัฒน์, 2547) มีรายงานการศึกษาในพืชหลายชนิด เช่น ลดการเกิดโรคในลองกอง (จริงแท้ และ จารุวัฒน์, 2547) ลดการสูญเสียน้ำหนักในฝรั่ง (Bassetto et al, 2005) และ ลดการผลิตเอทิลีนในหน่อไม้ฝรั่ง (นันทิพา และ คณะ, 2546) เป็นต้น อย่างไรก็ตามยังไม่มีการศึกษาในชมพู ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้ทำการศึกษา ผลของ 1-MCP ต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของชมพูพันธุ์ทับทิมจันทร์ มีสมมุติฐานว่า การใช้ 1-MCP ความเข้มข้น 1,000 n/l เป็นเวลา 12 ชม. น่าจะช่วยชะลอการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของชมพูพันธุ์ทับทิมจันทร์ได้ดีที่สุด

อุปกรณ์และวิธีการ

วางแผนการทดลองแบบ CRD (Complete Randomized Design) มี 5 กรรมวิธี กรรมวิธีละ 7 ซ้ำ ซ้ำละ 7 ผล รมผลชมพูพันธุ์ทับทิมจันทร์ด้วย 1-MCP ความเข้มข้น 1,000 n/l ที่อุณหภูมิ 20 °C ในถัง ปริมาตร 0.063 ลูกบาศก์เมตร เป็นเวลา 0 6 12 18 และ 24 ชั่วโมง จากนั้นบรรจุชมพูในตระกร้า ขนาด 12 x 15 นิ้ว ที่ห่อหุ้มด้วยพลาสติกชนิด PE (Polyethylene) ที่เจาะรูขนาด 1 x 1 เซนติเมตร จำนวน 18 รู ก่อนการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 °C ความชื้นสัมพัทธ์ 85% เก็บข้อมูลด้านเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนัก และการเกิดโรค ทุก 3 วัน

ผลและวิจารณ์

จากการทดลองพบว่าชมพูในทุกกรรมวิธีมีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเก็บรักษา หลังการเก็บรักษานาน 12 วัน ชมพูที่ไม่ได้รับ 1-MCP มีการสูญเสียน้ำหนักมากที่สุดคือ 13.49 % ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับชมพูที่ได้รับ 1-MCP ความเข้มข้น 1,000 n/l เป็นเวลา 24 ชม. (4.756 %) อย่างไรก็ตามไม่พบความแตกต่างทางสถิติระหว่างการรมชมพูด้วย 1-MCP ด้วยจำนวนชั่วโมงต่างกัน (Fig 1) โดยทั่วไปแล้วการสูญเสียน้ำหนักของผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยวสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา (จริงแท้, 2538) โดยมีความเกี่ยวข้องกับการหายใจ ถ้ามีการหายใจสูง การสูญเสียน้ำหนักจะเพิ่มสูงขึ้นด้วย เอทิลีนเป็นฮอร์โมนที่กระตุ้นการหายใจ ทำให้ชมพูมีการสูญเสียน้ำหนักเพิ่มขึ้น แต่เมื่อเอทิลีนลดลง อัตราการหายใจของชมพูก็จะลดลงมาใกล้เคียงกับการหายใจในระดับเดิม การสูญเสียน้ำหนักจึงลดลง (दनัย, 2540) ดังนั้นการให้ 1-MCP ความเข้มข้น 1,000 n/l จึงทำให้ชมพูมีการสูญเสียน้ำหนักน้อยกว่าชมพูที่ไม่ได้รับ 1-MCP โดยงานทดลองนี้ให้ผลสอดคล้องกับ การทดลองของ Bassetto et al. (2005) ที่พบว่ากรรมฝรั่ง (*Psidium guajava* Linn.) ด้วย 1-MCP ความเข้มข้น 900 n/l นาน 12 ชม.สามารถชะลอการสูญเสียน้ำหนักของฝรั่งที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 25 °C ได้

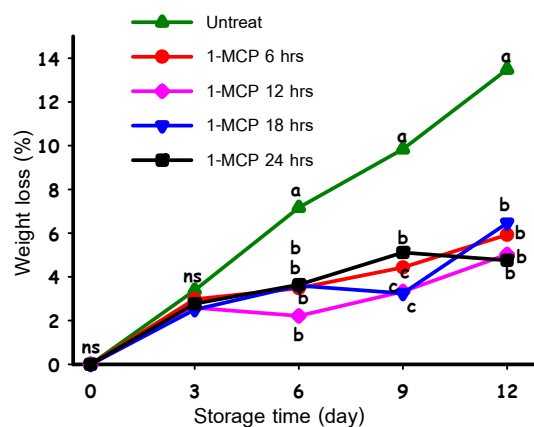

Fig.1 Weight loss of rose apple fumigated with 1,000 n/l 1-MCP for 0, 6, 12, 18, or 24 hrs before storage at 15°C

นอกจากนี้การเกิดโรคของชมพูในทุกกรรมวิธียังมีปริมาณเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเก็บรักษา เมื่อเก็บรักษานาน 12 วัน พบว่า ชมพูที่ได้รับ 1-MCP เป็นเวลา 12 ชม. มีการเกิดโรคน้อยที่สุดคือ 38.57% ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับชมพูที่ไม่ได้รับ 1-MCP (89.29%) ชมพูที่ได้รับ 1-MCP เป็นเวลา 6 ชม. (76.43%) 18 ชม. (67.14%) และ 24 ชม. (75.71%) (Fig.2) ชมพูมีการเกิดโรคเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการเก็บรักษาเนื่องจากเอนไซม์เซลล์ลูเลสที่เป็นองค์ประกอบของผนังเซลล์ถูกกระตุ้นด้วยเอทิลีน ทำให้ผนังเซลล์มีการอ่อนตัวลง ทำให้จุลินทรีย์เข้าทำลายได้ง่ายขึ้น (จริงแท้, 2538) แต่ในชมพูที่ได้รับ 1-MCP มีเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคต่ำเนื่องจาก 1-MCP สามารถยับยั้งการทำงานของเอทิลีนทำให้กระบวนการย่อยสลายผนังเซลล์ช้าลง จุลินทรีย์จึงเข้าทำลายได้น้อยกว่าชมพูที่ไม่ได้รับ 1-MCP โดยงานทดลองนี้ให้ผลสอดคล้องกับการทดลองของจริงแท้ และ จารุวัฒน์ (2547) ที่พบว่ากรรมผลของกองด้วย 1-MCP ที่ความเข้มข้น 1,000 ppb สามารถชะลอการเกิดโรคที่บริเวณเปลือกของผลของกองที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 18 °C ได้

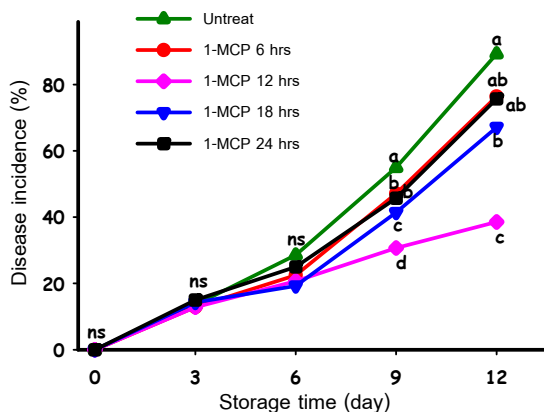

Fig.2 Disease incidence of rose apple fumigated with 1,000 n/l 1-MCP for 0, 6, 12, 18, or 24 hrs before storage at 15°C.

สรุป

การรมชมพูพันธุ์ทับทิมจันทร์ด้วย 1-MCP ความเข้มข้น 1,000 n/l เป็นเวลา 12 ชม. ก่อนการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 °C สามารถชะลอการสูญเสียน้ำหนัก และการเกิดโรคได้ดีที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณโครงการสนับสนุนทุนวิจัยใหม่ (วท.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เอกสารอ้างอิง

จริงแท้ ศิริพานิช. 2538. สรีรวิทยาและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวผักและผลไม้. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. นครปฐม. 396 น.

จริงแท้ ศิริพานิช และ จารุวัฒน์ โจนนัทธากุล. 2547. การชะลอการหลุดร่วงของผลของกองโดยใช้ 1-Methylcyclopropene. วิทยาศาสตร์เกษตร. 35: 5-6 (พิเศษ): 487-491.

จรุงศักดิ์ ธรรมรักษ์. 2540. ชมพูเกษตร. เทคโนโลยีชาวบ้าน. 9 (168) : 12-13

दनัย บุญยาเกียรติ. 2540. สรีรวิทยาหลังการเก็บเกี่ยวพืชสวน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: 90-105.

นันทิพา แก้วเพชร, วิษณุ นิยมเหล่า และ ศิริชัย กัลยานรัตน์. 2546. อิทธิพลของ 1-MCP ต่อคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของหน่อไม้ฝรั่ง (*Asparagus officinalis*). วิทยาศาสตร์เกษตร. 34(1-3)(พิเศษ): 393-396.

ทองดี บ้านดอน. 2541. ชมพูพันธุ์ใหม่สดๆร้อนๆทับทิมจันทร์. เคหะการเกษตร. 22 (4) : 68-73.

ทีมงานเฉพาะกิจ. 2546. คู่มือการทำสวนชมพูอย่างมืออาชีพ. โรงพิมพ์ก.พล 1996 จำกัด. กรุงเทพฯ. 269 น.

Sisler, E.C., R. Goren and M. Huberman. 1985. Effect of 2,5-norbornadine on abscission and ethylene production in citrus leaf explants. *Plant Physiology*. 63: 114-120.

Bassetto, E. Angelo, P.J L.P. Ana, A.K., Ricardo. 2005. Delay ripening of 'Pedro Sato' guava with 1-methylcyclopropene. *Postharvest Biology and Technology*. 35: 303-308.